

Fandoms Kommunytt

Nummer 7, årgång 2 - april 2000. *Fandoms Kommunytt* ges ut av Karl-Johan Norén, Sorögatan 101^{II}, 164 47 Kista. Telefon 08-751 71 73. E-post <kjnoren@hem.passagen.se>. LoCs och andra bidrag tas tacksamt emot!

Beefeaters den 21 mars

När jag kom vid halv åtta till pubkvällen på Beefeaters informerades jag av dörrvakten att science fiction-gänget satt på gatuplanet – en annan grupp hade bokat hela källaren. Istället fick vi sitta nio personer runt ett litet bord, men vi lyckades tydligen ändå beställa in och äta lite mat, och då hade Eva gått innan jag hade kommit vilket kanske var tur – Lars-Olov skulle väl ha blivit mosad om vi varit fler runt bordet och hur skulle det då gå med fandom? Det var väl de nyinköpta böckerna som lockade henne och var tunga att släpa på...

Ahrvid hade konstruerat ett skiffybingo som testades. Problemet var att alla tittade på de andras lappar och noterade vilka ord de inte skulle säga – ungefär som det kan bli när man delar ut fanzinen men nu varade det hela kvällen. Marie lyckades få bingo först, fast hon hade använt sin lapp som bokmärke. Fredrik åt inte upp sina grönsaker – det var kanske därför han hade beställt

en sallad: för att få färre grönsaker. Wahlbom noterade att Sten saltade sin sallad, medan Sten ägnade resten av tiden åt att korra Faknytt nummer 6.

Senare på kvällen blev två bord bredvid oss fria, och vi flyttade snabbt över dit, och då fick också Anders och Mattias plats – tidigare hade de stått vid baren. På min sida diskuterades det kongressminnen och bokrekommendationer: Marie ville gärna ha det senare trots att hon aldrig enligt egen utsago har tid att läsa annat än adresserna på fanzinen vi skickar till varandra.

Närvarande under en större eller mindre del av kvällen var annars Eva Norman, Fredrik Lund, Sten Thaning, Anders Wahlbom, Ahrvid Engholm, Lars-Olov Strandberg, Michael Pargman, Johan Kristensson, Anders Reuterswärd, Marie Engfors, Mattias Svenheden (tidigare Svensson och aktiv i Radio Futura), Rickard Berghorn (som kom väldigt sent efter att ha mött Wahlbom i tunnelbanan) och undertecknad.

Uppsnappat

Wolf von Witting vill emigrera till London i augusti och sitta resten av livet på en engelsk pub. Jag som trodde att han bestämt sig för att bo i Fisksåtra resten av livet...

Krånglet med SAAM:s kopianter har bland annat till följd att Wolf von Witting överväger att lägga ner Counterclock. I vilket fall så minskar upplagan. Lars-Olov Strandberg ojar sig också över att han knappt hinner betala räkningarna innan nästa kommer.

Upsalafandom, lett av Andreas Gustafsson, har diskuterat om de ska göra kongress eller ej år 2001. Kompromissen verkar bli att göra en liten kongress, fast man får hoppas att de ändå gör åtminstone en liten Swecon-kampanj även om de inte vill ha den äran. Det skulle trots allt tillhöra Gotsiska förbundets traditioner.

Alvarfonden har hittat en ny lokal, närmare bestämt vid T-Tallkrogen. Månne är det samma lokal som ett gäng nazister blev utkastade ifrån? Månne blir Robert Brown ny lokalansvarig? Svensk fanzinefandom håller andan.

Ylva Spångberg lyckades med att översätta en fjärdedels Robin

Hobb-bok på tre dagar. Vi får hoppas att redaktörerna inte kedjar fast henne vid datorn efter den prestationen.

Ett nystartat deckarförlag som kallar sig Minotaur har börjat klaga hos Rickard Berghorn över namnet på hans fanzine Minotauren. Redaktionen på Faknytt anser att förlaget bör byta namn istället, förslagsvis till Idiotförlaget.

Apropå förlag har det inkommit rykten att Lisa Sjöblom och Karin Lundwall funderar på att starta ett, med Sam J Lundwalls Cthulhu-roman satt i 1890-talets Sverige som första utgivning, dock tidigast efter Sams död. Karin B K Sjöblom Fantasi & Fakta kanske?

Roger Klein,

den kände Linköpingsfanen, har fått jobb på japanska ambassaden i Stockholm och tillbringar numera veckorna i Stockholm med att bo hos en vän i Täby. Han letar även bostad i Stockholmsområdet, men eftersom han verkar villig att bo utanför tullarna eller i sådana relativa hål som Haninge så kan han nog hitta någonting relativt kvickt. "Robo söker bostad"...

Svenska Skräckakademien

har pubmöten med, som om inte de jag redan kände till var nog. Den första onsdagen i varje månad samlas de på Tre Backar från klockan 18, och den 5 april besökte undertecknad det hela, bara för att hälsas av frågan om mina pubkvällsundersökningar nu hittat dit med.

Det diskuterades skräck i Stockholm, med gröna linjen som en given utgångspunkt, och det sätt som Bonniers refuserar manuskript på. Dör en redaktör på Bonniers vid namn Mattias Berg mystiskt inom en snar framtid blir Nanna Alroth starkt miss-tänkt, så illa verkar det vara. Det konstaterades att postgirot och banker är Onda, och Nanna gjorde en studie av hur en psykoanalys på en paneldebatt på en kongress skulle kunna gå till. Nanna äger för övrigt en halv strumpa som tidigare tillhört Tomas Di Leva, närmare bestämt den övre delen av sagda strumpa.

Skräckfandom är heller inte helt fannisk eftersom man också hann med att diskutera *Frankenstein* och andra skräckverk.

Mats Hjalmarsson hade för övrigt fest fredagen den 7 april, men på grund av mondäna skäl kunde jag inte gå dit. Deltog på pubkvällen gjorde dock Rickard Berghorn, Peter Dahlström, Nanna och Janne Alroth, Mats Hjalmarsson och undertecknad.

Swedfs & Hör

Helena, Linnea, David och Helenas bror Patrik kom tillbaka från Malaysia välförsedda med åtminstone piratkopierade dataspel, snäckor och sand. De senare har nu fått sällskap av fiskar utvala på grund av sin matchande färg. Däremot verkade bara Helena ha lyckats med solbrännan, även om jag inte sett Patrik.

För övrigt verkar familjeförhållandena hos familjen Zeegers nu bli komplicerade. Linneas nye pojkvän David är nämligen son till Helenas far Peters flickvän Lisa. Eftersom Helena och Linnea anser sig vara systrar så är inte frågan om detta utgör incest i bibelns mening. Men det skulle de nog se som en extra krydda om jag känner Linnea rätt.

Nicklas Anderssons val av studieort gick i fhanniskhetens tecken: Upsala var förstavalet,

Lystring information!

Till att börja med får jag be dem som fick Faknytt nummer 5 försenat om ursäkt – Alvarfondens kopiator verkar sjunga på sista versen och klarar inte ens av hundra kopior innan den lägger av. Jag får ge fyrahundra tack till Peter Zeegers för hans hjälp med att kopiera upp nummer 5 och 6, annars vet jag inte hur det hade blivit. Nu ska kopiatorn vara reparerad, men det råder som nämnts i förra numret kopieransoner på Alvarfonden, och även efter reparationen blir kopiorna inte vidare bra.

Egentligen hade jag tänkt komplettera mitt pubkvällskravande från förra numret med ett nytt försök på Löwenbräu den första måndagen i månaden men på grund av mondäna skäl så gick inte det. Dessutom missade jag också Upsalafandoms pubkväll, av samma orsak. Ack och ve. Å andra sidan lyckades jag komma till SSKAK:s pubkväll på Tre Backar, vilket framgår av rapporten därifrån.

Slutligen vill jag bestämt frånhända mig positionen som Fandoms Hopp. Titta på Nicklas Andersson eller annan lämplig ung fan istället, för att inte tala om Alvarprisnominerade inspirationen Anna Åkesson.

PS. Tack till Kjell Ståhl. Du vet varför.

medan kursen kom i andra hand. Kanske jag får möjlighet att låna hans soffa till Ghöstacon?

Som jag skrev i förra numret blir nästa DFS den 26-28 maj i Stockholm. Kontakta mig för mer information!

Fantastika 01

SFSF och Forodrim anordnar gemensamt Fantastika 01, det riktiga nya årtusendets första svenska sf- och fantasykongress! Preliminärt är den planerad till den 15-17 juni 2001. Lokal är ännu inte klar, men det finns flera alternativ, både inne i centrala Stockholm och i olika förorter. Fanhedersgäst blir en av nordisk fandoms trevligaste i form av Björn Tore Sund. Ett utländskt Stort Namn har bjudits in som hedersgäst, men inte svarat ännu.

Fandoms Kommunytt återkommer naturligtvis med mer information i senare nummer!

bok:mässan Mammon

Den 23 april är världsbokdagen infalla, men eftersom detta i våra dagar främst är en krämehögtid och den 23 april är Påskdagen i år, så yrkade Mammon via bokkrämarna på att den förra borde flyttas, då Mammon fortfarande tydligen har viss respekt för Gud. Så skedde också enligt Mammons vilja, den svenska världsbokdagen flyttades till den 13 april.

Men bokmånglarna i rikets huvudstad Stockholm var inte tillfreds med detta: de ville inte bara ha en egen världsbokdag att dela med övriga riket utan även en Grottekvarn. Denna kvarn placerades i Sollentuna i dagarna fyra, på det att månglarna skulle kunna dra in menigheten i kvarnen, och den första dagen tilläts menigheten att dras in i kvarnen utan att behöva betala för privilegiet att bli uppåtna av Grotte.

De stora förlagen dyrkade alla Mammon och vred på Grottekvarnen, och ingen dyrkade eller vred mer än Bonniers. Ingen redaktör, förutom Jörgen Peterzén

under lördagen, var där för att hjälpa och stötta människor som ville skriva böcker och inte bara konsumera dem, för dessa personer väntade endast Lumor. Men likt Spöket som uppträdde som en självförökande gurka när Lumors strålar nådde det fanns det de bland invånarna i Grotte som gjorde uppror mot Mammon och inte ville tjäna Grotte.

Uppsala English Bookshoptjänade visserligen Mammon, men så är dock deras natur och de hade fört med sig uppbygglig litteratur norrifrån från staden Upsala. Ingenjör Lundström önskade inte att menigheten enbart skulle konsumeras, utan demonstrerade olika former av experiment och leksaker av märkliga slag för att förtjusa och utbilda. Snett mittemot fanns det en utställning av original till omslagen till Wahlströms ungdomsböcker från olika tider där man kunde få en glimt av glansen från flydda dagar.

Författares Bokmaskin stod

som alltid redo att hjälpa de som själva ville se sina alster mångfaldigade när redaktörerna var frånvarande eller motsträviga. Strax bredvid dem spreds budskapet om ett land i öster med en rik och djup tradition som också är vår. Stockholms Lokaltrafik delade ut färdlektyr som svar på en tävling där man likt prinsessan skulle upptäcka en endaste ärta, denna gång dock placerad i en glasskål istället för under tjugo madrasser.

På fredagen frågade sig Mammons tjänare var besökaren fanns någonstans, men på lördagen kom det ett fåtal fler som ville sväljas av Grotte. Då förtäljde Catharina Ingelman-Sundberg om vår hedniska forntid, Lee Stringer berättade om hur skrivandet räddade honom från drogerna och hur ett rånförsök gav en vän till honom ett jobb och Bodil Jönsson talade länge och vist om lärandet och vårt nya samhälle.

Kriminalförfattarna i Stockholm må knappast ha varit de

mest litterärt högtstående bland de som dväljdes i Grotte, men inga andra utmanade Mammon med lika stor glädje när de under fröjd och gamman lottade ut sina böcker och tillika signerade dem. Där höjdes även glädjrop över att John-Henri ska vara hedersgäst på sf-kongressen i Stockholm i sommar.

Men se! När man gick runt hörnet från de frejdiga deckarförfattarna fann man sig vid en monter i tvåfärg och vars kontrollerade elegans utmanade Mammon och Grotte och kanaliserade passionen över 20-talet. Där satt flapparna Wanja Weinheimer, Åsa Wallström och Ulrika Telerud med Anders Bellis och tvingade utan ansträngning alla Grottes härolder till underkastelse.

Av det fhanniska folket syntes Ahrvid Engholm på torsdagen och Jörgen Forsberg, Lisa Sjöblom och Maths Claesson på lördagen, förutom de som omnämndes bland utställarna ovan.

Saker i brevinkastet

Veckan innan detta nummer skulle gå i tryck damp det ner ett tjockt kuvert i mitt brevinkast. Istället för att innehålla det vanliga, vilket i mondäna sammanhang skulle innebära reklam, räkningar eller i värsta fall påminnelser om räkningar, visade sig kuvertet innehålla DAST nummer 1 för i år tillsammans med ett prenumerationserbjudande.

DAST har den gamle sf-fanen Bertil Falk som nuvarande redaktör och verkar vilja expandera både läsarmässigt och i vad den behandlar, vilket kanske kan förklara en prenumérantkampanj men knappast varför just jag fick ett erbjudande. (Vem är den skyldige? Träd fram ur din självvalda anonymitet!)

Inom parentes sagt verkade prenumerationserbjudandet lite mystiskt – det erbjöd mig nämligen fyra nummer för 180 kronor jämfört med ordinarie pris 240 kronor, men då ingick redan provnumret. Skulle det inte vara ärligare att säga att man skulle få övriga tre nummer för året för 180 Ringholmska nödmynst? Jag hade ju redan fått provnumret...

Slut på parentes. Det som slog mig som signifikant var att jag efter att ha bläddrat lite i tidningen inte funderade närmare över om jag skulle börja prenu-

merera eller ej, utan att jag började skriva en kommentar på en artikel om recensionsskrivandet som Bertil hade skrivit. Jag vet ännu inte för vad detta skulle vara signifikant, men någonting betyder det säkert

Kanske att jag verkligen ska börja prenumerera på den fast jag inte fann så mycket att hurra över i innehållet, med målet att skriva i den och på så vis förbättra den? Å andra sidan är den tolkningen rätt intetsägande. Nanna Alroth eller någon annan psykologiskt bevandrad person skulle däremot nog kunna bygga intressanta teorier om min pottränning och mitt Oedipuskomplex från det här.

Coitus interruptus sett som sexuell perversion

Avbrutet samlag innebär, som alla förhoppningsvis vet, att penis dras ur slidan under samlaget. Eller som det uttrycks i SOU 1999:100: ”Men Onan visste att barnet inte skulle räknas som hans, och var gång han låg med sin brors hustru lät han sin såd spillas på marken för att slippa skaffa barn åt sin bror”. Med andra ord så avviker snoppen, analogt med med en soldat som avviker från sin post. Således måste man betrakta avbrutet samlag som en sexuell avvikelse.

Eftersom sexuell avvikelse nu

Eller är det så enkelt som att jag såg DAST inte som en tidskrift utan som ett fanzine dit man skulle kunna skicka det vanliga, nu i den äkta fanniska bemärkelsen, och på så vis kunna se ifall nästa nummer är bättre?

Men nu ska jag inte klaga över en tidning som jag faktiskt tror fyller, eller i vart fall kan fylla en viktig roll. Bättre att säga att det finns utrymme för förbättringar, och det fanns en hel del intressanta saker där, kanske främst artikeln om Sture Lönnerstrand (han med *Rymdhunden*) och hans noveller i *Levande Livet* under 40-talet. Men det var synd att vi bara fick några novellutdrag av

honom istället för en fullständig novell. Det känns i vilket fall som om jag borde titta närmare på dennr svenske Edgar Rice Burroughs. Sedan återfinns Ahrvids artikel om *Relationes Curiosae*, men i övrigt handlar tidningen mest om deckare och thrillers, genrer som jag visserligen läser då och då men inte är så intresserad av (även om jag har en ny oläst packe med deckare med mig från bokmässan i Sollentuna).

Kanske jag ska skicka in det där svaret på Bertils artikel i alla fall, och lösa prenumeration med...

blott är ett annat uttryck för perversion, innebär detta att Onan var en pervers typ, men så dödade Gud honom också, vilket förstärker analogin med soldaten som avviker från sin post eftersom det traditionella straffet för detta är just döden. Numeras finns det dock större variation i straffet, vilket dr. Fritz Kahn förljansfullt visar i sin bok *Sexuallivet*.

I mannens fall kan det kan röra sig om retlighet, hjärtbesvär, minskad potens eller för tidig utlösning, även om det senare nog

kan ses som ett exempel på ett sjukdomssymptom som botar sjukdomen som orsakade det, troligen det enda kända i den medicinska historien. För kvinnan kan resultatet bli en kronisk blodöverskyllnad i könsorganen som kan leda till katarrer, smärtor i underlivet, svullna äggstockar och mycket annat hemskt och äckligt.

Och AIDS kom sig säkert av en homosexuell Onan som inte ingått partnerskap, tredubbelt perverst som det skulle vara...